

РЕШЕНИЕ

№ 11547

гр. София, 03.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **730** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е на основание чл. 128, ал. 1, т. 1, предл. четвърто, вр. чл. 149, ал. 5, вр. чл. 148 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Глава петнадесета ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), ЕИК[ЕИК], с искане да бъде прогласена нищожност на Ревизионен акт (РА) № Р-2210-14004523-091-001 от 23.02.2015 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на НАП – С..

Жалбоподателят поддържа, че ревизията е възложена и РА е издаден от некомпетентни органи и при допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Твърди, че липсва заповед за определяне на Ю. С. Т.-С. за орган по чл.112, ал.2 от ДОПК, както и, че заповедта за възлагане на ревизия (ЗВР) не му е връчена. Счита, че ревизионният доклад (РД) и РА не са подписани с квалифицирани електронни подписи, отговарящи на изискванията на чл.26 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г.

Ответникът директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП оспорва искането. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Становището на представителя на Софийска градска прокуратура е за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството е по реда на чл.226 от АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК, предвид Решение № 216 от 09.01.2025 г. по адм.д.№ 7852/2024 г. по описа на ВАС, Осмо отделение, с което е отменено Решение № 8396 от 12.06.2024 г. по адм.д. № 10060/2023 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. Задължителните указания на касационната инстанция касаят представяне на заповед по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК за оправомощаване на С. Т. К. като възложител на ревизията.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1404523 от 09.06.2014 г., издадена от С. Т. К. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], от органи по приходите Ю. С. Т. (ръководител на ревизията) и В. А. С. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 24.04.2014 г. до 30.04.2014 г. в двумесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР. Противно на твърденията в жалбата, ЗВР е връчена по електронен път на 19.06.2014 г., която определя първоначален срок за извършване на ревизията до 19.08.2014 г.

Със ЗИЗВР от 15.08.2014 г., издадена от С. Т. К., е продължен срокът на ревизията до 19.09.2014 г. съобразно чл.114, ал.2 ДОПК, а със ЗИЗВР от 15.08.2014 г., издадена от С. Т. К., в обхвата на ревизията са включени и данъчни периоди по ЗДДС от 01.05.2014 г. до 31.07.2014 г. Със ЗИЗВР от 19.09.2014 г., издадена от С. Т. К., е продължен срокът на ревизията до 19.11.2014 г., с което е спазен общият 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 ДОПК.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.15 на представена от ответника Заповед № РД-01-552 от 07.05.2013 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на С. Т. К., в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК. Със Заповед № 55.12 от 30.10.2013 г. С. Т. К. е преназначена на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С.. Възложителят на ревизията е орган по приходите съгласно чл.7, ал.1, т.3 от ЗНАП в териториално компетентната по смисъла на чл.8, ал.1, т.3 от ДОПК ТД на НАП С., поради което съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали РД и РА е установена при предходното разглеждане на спора от АССГ и потвърдена с Решение № 216 от 09.01.2025 г. по адм.д.№ 7852/2024 г. по описа на ВАС, Осмо отделение, поради което не следва да бъде обсъждана.

Противно на твърденията на жалбоподателя, от представената от ответника ревизионна преписка не се установяват данни за допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на ревизираното лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

В АПК не са формулирани основания за нищожност на административните актове. Теорията и съдебната практика са възприели критерий, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок

води до нищожност: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен на посоченото основание би бил този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност. В този смисъл е Решение № 2742 от 24.02.2012 г. по адм. д. № 6335/2011 г., VII отд. на ВАС.

В случая, не се установяват визираните основания за нищожност на процесния РА – ревизията е възложена от компетентен орган по приходите, РД и РА са издадени от надлежно определени приходни органи и в установената форма, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, на валидно правно основание и в съответствие със законовата цел. По изложените съображения е дължимо отхвърляне на оспорването.

За пълнота, следва да се отбележи като изцяло неотносимо и ирелевантно за спора представеното при новото разглеждане на спора Разпореждане №С250022-035-0109898 от 13.03.2025 г. за прекратяване на производството по принудително изпълнение.

При този изход на спора съдът намира, че на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за три съдебни инстанции съгласно чл.226, ал.3 от АПК в размера по чл.8, ал.3 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, по 1000 лв. за всяка съдебна инстанция, или общо 3000 лв. Независимо, че с процесния РА са установени публични задължения на дружеството, то спорът не е разгледан по същество, по приложението на правото, а единствено по наличието на основания за нищожност на РА, което обуславя приложението на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 / 2004 г.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), ЕИК[ЕИК], с искане да бъде прогласена нищожност на Ревизионен акт (РА) № Р-2210-14004523-091-001 от 23.02.2015 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на НАП – С..

ОСЪЖДА „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], вх. Б, ет.1, ап.1, да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място]

юрисконсултско възнаграждение в размер на 3000.00 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: